

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Svmmaria Brevia Libri I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

SUMMARIA BREVIA

LIBRI I.

Amonum superbia, odium, & doli. A
 Descriptionis occasio & difficultas. B
 Auctoris consilium & institutum. C
 Operis necessitas. D
 Locus ad Ephes. 6. vers. 12. explicatus.
 Hæretici Hispani duo Magi.
 Pseudo christi, & Pseudo iohannes plures.
 Hodie tot malefici propter defect. fidei. E B
 Virginalis liber damnatus.
 Hæretici plerumque simul malefici. F
 Hæresis cur in maleficia soleat definire. G
 Geneuenses Striges.
 Precatio Scriptoris.

LIB. I. DE MAGIA.

Cap. I. De superstitione & eius speciebus.
 Pietatis cultores aliorum ab his futuri ex Sibyl. libris.
 Etymologia superstitionis, secundum Idolorum, & locus eius explicatus. A C
 Superstitio Christianis in malam partem B
 sumitur. Lucas Act. 17. v. 22. explicat.
 Superstitio & religio differunt contra Epicuræos. Locus Cicer. emendat. & Alius C
 Nonij. Læstantij dictū discussum. Religio quid sit. quæ vitia illi cōtraria, quomodo sit excessus in religione? Superstitio falsi cult. idē D. q. idololatria, quæ duplex tacita, & expressa. Superstitio indebiti cultus.
 Locus 1. Paral. 16. v. 26. explicat. אלהים
 Cap. II. De magiæ definitione, divisione, & Magorum varijs appellationibus. D
 Magia in corpore quid. Dupliciter diuiditur ab efficiente causa, & à finali. ab illa B
 in Naturalē, Artificiosā, & Dæmoniacā; ab hac in bonā & malā, malæ definitio, & quatuor species. Magia specialis. Diuinitatio. Maleficiū. Vana obsequiaria, quid. D
 Magorum varia ex S. S. nomina, quid ob.
 Aouo: hlddeghoni, און אונות ידעני, און ventriloquus σαρκαλῆς.
 מד חמם מכשפים בשת נחש קמם
 ענין חכר לחש.
 Locus Exod. 22. v. 18. quid, ibi malefici? aulis

4. Reg. 9. v. 22. Isebel malefica, Samaritis hoc malum afflicuit. Samaritanus pro incantatore dici solitum. Locus Ioann. 8. v. 48. & 49. φαρμακεία quid significet LXX. interp. Græcorum nomina; ἰσαοιῶδός, μάντις, φαρμακεία, γόγυς. E
 Latinorū; Magi, venesci, Thessali, Chaldaei Augures, Arioli, Aruspices, Genethliaci, Lamia, Striges, Mafca, Veratrices, Sortilegi, Sortiarij.
 Cap. III. De Magia naturali seu physica.
 Perfarum Magia duplex, naturalis & superstitiosa. Quod initium seu origo vtriusque? Sanheoritæ quales Magi fuerint. Magia naturalis definitio & exempla. C
 Quales Magia, Salomonis, Trium Regū, & Apollonij. Magia naturalis diuisio.

Iudicium de scriptis, quæ in hoc genere edita, quæ licita, quæ illicita, &c.
 Guilhelm. Pari & Roberrus Trierzius, Picatrix, Agrippa, Anselm. Parmensis, Petrus de Abono. Cichus Esculanus. Alchindus, Geber, Roger, Bacon, Raimun. Lullus, Arnol, Villanouan. Poncetius & Ardoinus.
 Cardanus de subtilit. & Var. Ioan. Bapt. Porta, & Anton. Misardi Magia naturalis. Alb. Magni libri quidam. Pomponat. de incantatio. Esculanus in Sphæram de Sacrobosco. Ioan. Franc. Pici Magica. Ioan. Bodini libri.

Q. I. Quid cæli aspectus & influxus ad Magicos effectus conferat.

Fundamentum magorum ab astrologia mutuatum; de imaginibus cælestibus & earum sympathia cum inferioribus refutatum, responsum argumētis eorū. Nunc agacitas detecta ex ipsorummet positio. C
 nibus. Cælum & astra animæ expertia sunt. Regula ad intelligēda varia SS. loca, quæ videtur ijs animā tribuere. Influxus D
 ritæ an vllę, & quales. Quid cæli & astra in hæc inferiora possint. De dieb. criticis. E
 Articulus de hac re Paris. confirmat. F

Q. II. An huiusmodi effectus magici miraculis similes oriri possint ex hominis naturali complexione?

An animæ humanæ res materiales omnes obediât: q non. cont. Auicem & Pomponatium. Nequē hoc provenire ex tēpera- B mēto æqualitatis, cōtra quosdā medicos. Nullos nasci medicos vel fascinores.

Q. III. *Quanta qualis que sit vis imaginationis quo ad locum/modi effectus?*

Plurimū potest in corpus propriū. Noctambuli, & horū causa. Exemplum mirabile. A Quæ ad hoc concurrere debeât. Aliquid B aliquando in corpus prox. & dispositū: D In corpus distās aut dispositū, nihil potest omnino contra multos. Imaginatio nō D potest aliū loco mouere, sanare, vel fascinoare, nec potest tēpēstare vel pluias ciere. Calpurnij locus explicatus. Genes. 30. Locus. De varietate partus propter imaginationē vel ante conceptū vel post. Varia exempla: Et an sufficiat alterius parentis imaginatio. Patones albi quo pacto fiāt. D. Augustini locus.

Q. IV. *An solo contactu, afflatu, visu, voce, osculo, vel nudi linei applicatione vulnera vel morbi sanent, & alia huiusmodi mira perfici possint naturaliter?*

Fundamentum eorum, qui affirmant. Sed A contra. Non esse hoc tribuendū voci soli. De tauro cadente & erecto. De parentum execratione exempl. Westphalæ mulieris filium voce reddēris immobilē. Nec et- B iam aspectus, ne cum imaginatione, id potest. Visio sit recipiēdo nō emittendo. Amor quomodo nascatur aspectu. itē lippitudo. infectio speculorū per aspectū mēstruatæ, aspectus vetular. quomodo noceat pueris. Galgalus quomodo sanat ictericū. Quo pacto lupi ingerāt raucedinem. Strutiocamelus & testudo an visu oua exclostant. Leo cur metuit gallinaceum. De Hispaniæ C Zahauriz, seu lynceis. Nec etiam conatus solus ad hoc sufficit. D

torpedine icta. hyænz umbra, Expli- Serpente & quero folio, vel cantur ibidis penna. vipera, & fagina variz ex- virgula. vespertione & folijs perien- platani capra & eringio. aquilæ tiz, de pennis. lepore marino. lupinis agninisque fidibus.

De Echineide seu remora. vna fides alterius citharæ inuitum prouocat. De magnete & ferro, tauro ad ficam alligato. De puella aapello enutrita. De cadauere fanguinante in præsentia occisoris. Locus Lu-

cret, explicata, fundamentum Pomponatij. Donum sanitarum est & donum Dei & gratia gratis data. de septima prole mascula, De Angliæ Regum christinate Elizabētha an hoc donum habeat. Tooketij liber disculsi: huc pertinent filij Parasceues in Belgio. De regibus Franc. & Ang. de Pyr- rho rege. Quidam aliquando contactu F sanantur. De saluatoribus Hispan. disputatū. Nauarri locus explic. Veracruzij fundamenta disculsa. Mendacia saluatorū G & superstitiones. De Pici herba & simil. H Fundamentum Pompanatij eueritur. De gentilib. S. Pauli & curatione militari falso ascripta D. Anf. De duobus pueris Alb. Magni. De Pfillis & Marfis Alchimi locus.

Cap. VI. De Magia artificiali.

Magia hæc quædam diuinatoria, quædam, A operatrix, Operatrix quædam Mathematica, quædam Præstigiatrix, Mathematica ex- pla varia & auctores. Os aeneū Alb. Magni locutum non fuit, contra Guithel. Paris. & alios. Præstigiatrix exempla plurima. B Virgo Colonienis, Triscilinus. Sadectias Iudæus, Eunus, Liodorus Cæsarij Maltesis, Quando illicitæ operatrix, & naturalis: stausæus.

Q. I. *An vis charact. annulorum sigillo: & imagin. sit, qualem magi contendunt?*

Opiniones variz. Imaginū triplex gen^o, & A de singu. ve. De sigillis & characteribus, B Nullā his omnib. vim inesse. Sigilla Her C metis, & Lud. Dulcis lib norat. Cai. & D & Pomp. fundamenta subruuntur. Figura an vis sit vlla formaliter, siue, qua figura.

Q. II. *An numeris magicis vis vlla?*

Quomodo Patres de numericis Philosophia- A ri. Pars abnurtina defenditur. De anno cli- macterico & partu octimestri. De herba Pentaphylli, de granis heliotropij, de ligaturis, de pilulis inæquali numero datis, de numericis music. Quo sensu magi loquā- tur de numero. C. Per. Greg. rephēnus. & Patres defensi. Fabij Paulini liber, de numero septenario. De vi musicæ Orphei fufissime disputatum, & Platonica deliria refutata, Macrobij locus. Magnes: Pādau- ra, Androdamas. Automata Ferd. II. Ar- chiducis. Speculorum infectio. Echo. Se- lenites, Theriaca. Marsilij Ficini regulæ notata, & Tarantulæ motus & curatio.

Quæst. III. *An verbis & incantationibus vis in- sit morbos sanandis, aut alia miri- fica perficiendis?*

Vatij errores, & eorum fundamenta, Vera A
sententia; explicatur & probatur. De po- B
culo Zelotypiæ Naturalis operatio quot
modis sumatur fasè explicatū & clarè Or-
do rerū naturalis, miraculosus, & præter-
naturalis, seu supersticiosus, quomodo
differant; itē artificialis ordo quod, quid, &
quantū possit. Spondani error. C. Pompo-
natiij futilia fundamēta. Ferrerij, Pici & Pe-
tri Gregorij & Thuanij dicta discussa. Scul-
ta magorū D. Fundamēta, Ananias incautè
quæ dā de hac re. Nulla celestibus rebus cū
verbis sympathia. Nulla certis verbis vel
nominibus, quā talia sunt, vis maior quā
alijs. Nomina nō sunt vitæ participia, nec
radij rerum quas significant. Quomodo E
Deus nomina rebus vocat Pfalm. 146. v. 4.
Quomodo quorundam nomina scripta in
cæcis, Luc. 10. v. 19. Nomina non significat
per influxum celestem. Complexæ ora-
tionis nō est vis maior quā incomplexæ
soluuntur argumenta Agrippæ. Circum-
stantiæ, quas addunt variæ & vana. G

Quæst. IV. De amuleti & periaptu.

Romanorū amuleta, præfiscina, Græcorū A
quoque & Iudæorū Phylacteria. Christiani-
nis que licita, & que non Ciruelus nota- B
tus Que vis horum. De Hispanico Gagate
pueris appendi solito. D. Basi. Incertus,
Chrysof. & Hier. explicati. Alex. Magni
numismata supersticiosa Exempla S. Si- C
meonis Sali, & D. Antonini. Explicatur c.
1. & 4. 26. q. 1. D. Leoni falsò inscripta ora-
tio. Hæretici vñ his falsis periammatibus Fal-
sa in quibus vana angel. nomina, quæ scri-
ptura non nouit: & de his decretū Concili-
Rom. sub Zacharia contra Adalb. hæret. D

*Cap. V. Ars aurifactoria, quam Alchimiam vo-
cant, ad quam Magia speciem sit
referenda?*

*Quæst. I. An hac arte verum aurum con-
ficiatur?*

Seç. I. Quid sit, & quando hæc ars inuenta? A
Alchimia nec Græcum, nec Arabicum, sed
Hebræum vocabulum. Egyptus nō voca-
ta Chemia, sed Cham, siue chammia, cōtra
Plutarchum. Alchimia descriptio, cur B
Sagrica dicta. Manilij loc⁹ explicatus. C
Chymices laudes, explicata in scripto ve-
ditus. Chrysopeiæ quæ origo & antiqui-
tas, refutatur fabulæ multæ semiblasphemæ.
De Adamo, de Noe, de Mose & sorore eius
Mariâ, de Salomone. De Pandoræ poculo,
vellere Colchico, de femore aureo Pytha-

goræ, de Crateuç sacro terræ opere, Loc⁹ E
Eldr. 4. cap. 8. v. 2. fuit hæc ars sub Calignâ, &
Diocletiano. Græci de ea scriptores Zozy-
mus & Nicephorus Blemmidas. Præcipu⁹
non primus Gebrus Arabs.

Seç. II. De efficacia artis in auri produ- A
ctione Argumenta putantiū non posse au-
rum verum, ostenditur ea non probare, De
nominibus lapidis philosophici, & de eius-
dem materiâ & modo conficiendi. De na-
turâ metallorum. Ea esse inanimata, nec B
viuere, De metalli generatione. Paracel-
starum locutiones improprie. Aurū faci
C
lius gigni ex metallo, quā in terræ veais
gignatur metallum. Auri causa efficiens De
saada racha, orichalco, stomonate, De me-
D tallorum præcipue auri materiâ Duplex
materia remota & proxima: Aristoteleorū
doctrina defensa, de re notâ Chemye. sen-
tentia explicata & defensa, conciliataq. 10.
nempe de proximâ, quomodo resolutio E
fiat in hæc princip. proxima. De artis & F
naturæ potestate ac vi. An metalli vnica sit
species, aurum? Definitio metalli Diuersi-
tas specifica. nō bene probatur per definiti-
generis. Possunt imperfecta & etiâ mōstra
de inferioribus suis predicari. Potest inani-
matorum specie differētum materia pro-
xima esse eadem, aliter atque aliter disposi-
ta. Cur citius aurum fiat per artem, quā G
per naturam. An gemmas sic possit ve-
H
ras producere. Agens principale hic est fe-
Im: n auri.

Seç. III. De eadem efficacia. Probabile A
est sic aurum produci posse. Calorignis ad
varia efficax, vt & natiuus. Variarū trās- B
formationum experientia. Ex cadauere
vespæ & crabrones. Ex simo scarabæi. Ex
basilico scorpij. Ex auripigmento aurū Cay-
ri fornicacibus educitur ex ouis pulli Ga-
lena plumbi vena. Vermiculi mutantur in
muscas Sal, bitumen, atramentum artificio
fiunt, nō minus quā natura. Triticum &
siligo mutantur in inuicem. Lolium cōm a-
catum in triticum. Calchitis migrat in M-
E
fit. Ligna per aquam lapidescant. Fructus
arborum, & frustra nauium fiunt anates in
Scotia. Dæmones saltem norunt mo- C
dos transfurandi metalla.

Seç. IV. Aliqui verum aurum fecere.

Gallus quidam, Arnold. Villanouan. Ber. A
Treuif. Raim. Lullus. Anton. Tarutini. D-
Græculo tēpore Anastasij, Respondetur B
exempla impugnantibus. explicatum cap

SVMMARIA LIBRI PRIMI.

spondent, de crimin. falsi, in extrau. Testi-
monia pauperum, vel sociorum aut fami-
liarum quæ admittenda. Nemo vltimum
artis vllius apicem consequitur.

*Quaest. II. An Chrysopeia habenda in numero
artium ingeniarum, an mechanicis an-
numeranda?*

Secundum se est ingenua & pars Physices, A
per accidens Mechanica. Qui Chymici
sunt mechanici. Qui sint philosophi.

*Quaest. III. Alchimia ad quam Magia spe-
ciem pertinet?*

Pertinere ad omnes ostenditur. A

Exempla { Naturalis, B
 Artificiosa, B
 Dæmoniacæ
 Et Delusoria: C

Quaest. IV. Licita an illicita sit Alchimia.
Iure communi non est prohibita, explicatur
cap. Episcopi 26. quaest. 5. & cap. spondent,
de crim. falsi in extrauag. com. A

In foro conscientia paucissimis est permessa
propter circumstantias varias. B D

Quomodo peccatur defectu finis, per auari-
tiã. Aut alchimico quo pacto liceat vti. C

Non ad commercia, nec medicinas: quando
ad ornatum & vtilitã. Nunquã admiscen-
dum moneta stultum, hinc lucrum petere.
Peccatur etiam per curiositatem, & quã
hoc sit periculosum.

Quomodo peccatur ratione modorum, D
sive mediõrũ, si ex superstitione vel pacto.

cum dæmone. Alchimista multi, Magi vel
saltem suspecti. Presumptio Magiæ est cõ-
tra Alchimistas & de facto sic adhibitis su-
perstitiosis, vergunt in maleficium philtro-
rũ vel venenorum. Peccatur etiam quã-
do sacre scripture verbis vel sacris picturis
abutuntur. Quomodo peccatur ratione E
temporis, male impenſi, aut omiſſis alijs o-
portunis, ad quæ quis tenebatur.

Quomodo peccatur ratione personæ, quia F
non factis diues, parui iudicij, aut ingenij.
Gauderes decipere, seu versipelles Ineõti-
nentes, vt luxuriosi & iracundi. Variabiles,
incõstantes, impatiẽtes, indocti & philo-
sophiæ imperiti, superbi, curiosi, impij, in-
iusti, non timentes Deum, nec proximum
amantes, vel impuri.

Quomodo quisque seipsum debet exami- G
nare. Quomodo confessarius se debeat H
gerere cum alchimico penitente. De opi-
nionẽ purancium posse hominem hac arte
verum gigni.

Lex Angliæ deberet vbique promulgari I
& seruari, vt non nisi Principis permisso
hæc ars exerceatur à subditis.

At, ista facilius licita, imò serè peculiaris K
Principibus, aut valde opulentis. Opinio
illa communis luitarum non excusata
peccato in hac, & quare. L

Quam vim vbique debeat obtinere dict. cap. E
spondent.

